

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoP/64/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8724204514
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8724204514.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a JUDr. Zuzany Biščákovej vo veci oprávneného z výživného: V. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, dieťa rodičov: matka M. M. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, I., právne zastúpená: JUDr. Mgr. Martina Tomasová, advokátka so sídlom Francisciho 3288, Poprad a otec B. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XX, Z. L., právne zastúpený: JUDr. Peter Behúň, advokát so sídlom Námestie sv. Egídia 44, Poprad, o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 15P/55/2024 - 158 zo dňa 23.04.2025, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok vo výrokoch I., II.
- Zrušuje rozsudok vo výroku IV.
- Zrušuje rozsudok vo výroku III. a vo výroku V. a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol o zvýšení výživného takto:

„I. M e n í sa rozsudok Okresného súdu Poprad č.k. 14P/63/2021 - 107 zo dňa 7.9.2021, pokiaľ ním bolo rozhodnuté o výživnom na mal. V. Z. tak, že toto výživné sa z v y š u j e zo sumy 130,- eur mesačne na sumu 180,- eur mesačne, počnúc dňom podania návrhu, ktoré výživné je splatné vždy do 15.-ho dňa v mesiaci k rukám matky.

II. Zaostalé výživné za obdobie od 30.10.2024 do 30.4.2025 v sume 303,20 eur je otec p o v i n ť uhradiť v 30,- eurových mesačných splátkach spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok.

III. Otec dieťaťa je p o v i n ť uhradiť polovicu nákladov za vodičský kurz v lehote do 30.9.2025, k rukám matky.

IV. V prevyšujúcej časti súd návrh matky z a m i e t a.

V. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania. „

2. Súd prvej inštancie uviedol, že: „Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že na strane mal. dieťaťa došlo k výraznej zmene pomerov oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu vo veci. Mal. dieťa navštevuje druhý ročník R. W.. Matka má zvýšené výdaje týkajúce sa školy, zdravotného stavu mal. dieťaťa, nakoľko dieťa navštevuje ortopéda, kožného lekára. Na základe odporúčaní lekárov

dieťa navštevuje pravidelne fitness centrum, kde matka hradí dieťaťu osobného trénera vo výške 90,- eur mesačne, dieťa navštevuje hodiny anglického jazyka vo výške 60,- eur mesačne. Matka dieťaťu uhradila vodičský kurz v hodnote 1.000,- eur. V dôsledku inflácie došlo k nárastu cien všetkých tovarov a služieb, čo sa premietlo vo zvýšených výdavkoch na zabezpečenie základných životných potrieb. Matkin príjem predstavuje sumu 1 355,80 eur. Oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu vo veci došlo k miernemu zvýšeniu tohto príjmu, čo však zodpovedá aj miere inflácie a taktiež došlo k zvýšeniu invalidného dôchodku na sumu 303 eur mesačne. Z tejto sumy však matka pokrýva svoje lieky. Po nástupe matky na dlhodobú práceneschopnosť je predpoklad zníženia príjmu na jej strane. V súvislosti s otcom mal súd za preukázané, že jeho príjem predstavuje sumu vo výške 1 257,89 eur mesačne, čo oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu vo veci predstavuje nárast príjmu minimálne o 500 eur mesačne. Otec žije s partnerkou, z ktorého vzťahu pochádza mal. J., pričom táto zmena vyživovacích povinností na strane otca bola braná do úvahy v rámci predchádzajúceho rozhodnutia. U otca súd zobral do úvahy výdaje súvisiace s jeho zdravotným stavom, podieľa sa polovičnými nákladmi na chod domácnosti. Na mal. V. mimo vyživovacej povinnosti nijako neprispieva. Súd má však za to, že z dôvodu zmeny pomerov na strane mal. V. je potrebné vyživovaciú povinnosť zo strany otca zvýšiť. Súd zobral do úvahy zmenu pomerov na strane mal. dieťaťa a oboch rodičov a zvýšil výživné u mal. V. zo sumy 130,- eur mesačne na sumu 180,- eur mesačne, počnúc dňom podania návrhu. Táto suma zodpovedá aj Metodike výpočtu výživného doporučeného Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, kde pri troch vyživovacích povinnostiach a návšteve strednej školy mal. dieťaťa, táto suma predstavuje 15% z čistého príjmu povinného rodiča, t. j. zo sumy 1 257 eur toto výživné činí sumu 180 eur mesačne. „

3. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec a to proti výrokom I, II., III. a IV. Uviedol, že súd nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci. Súd v bode 24. konštatuje, že bolo preukázané, že na strane dieťaťa došlo k výraznej zmene pomerov oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu, ktorá má okrem iného spočívať aj vo zvýšených výdavkoch týkajúcich sa zdravotného stavu maloletého dieťaťa, nakoľko dieťa navštevuje kožného lekára. Predmetné konštatovanie nepovažuje za správne, nakoľko zvýšené výdaje súvisiace s kožnými problémami súd zohľadnil už v predchádzajúcom rozhodnutí zo dňa 07.09.2021. Súd ďalej v rovnakom bode uvádza, že v dôsledku inflácie došlo k nárastu cien všetkých tovarov a služieb, čo sa premietlo do zvýšených výdavkov na zabezpečenie základných životných potrieb. Uvedené považuje za rozporné s obsahom bodu 22 napadnutého rozhodnutia, nakoľko sa jedná o objektívnu okolnosť, ktorá zasahuje ako oprávneného tak aj povinného. Súd nemal považovať za preukázanú skutočnosť, že z dôvodu údajnej dlhodobej práceneschopnosti matky má dôjsť k zníženiu jej príjmu. Súd príjem otca ustálil na sumu 1257,89 eur, pričom uvedená suma z dokazovania nevyplýva. Otec v rámci celého konania opakovane uvádzal, že jeho čistý mesačný príjem činí približne 980 €. Po zvýšení výživného na plnoletého syna A. na sumu 200 € mesačne od 01.11.2024 otec v súčasnosti platí výživné celkovo 485 € na oboch synov, čo z jeho príjmu predstavuje takmer 50%. Súd síce zobral do úvahy vyživovaciú povinnosť otca k maloletej J., ale nevysporiadal sa s tou skutočnosťou, že maloletá J. mala v čase predchádzajúceho rozsudku 2 roky a teraz bude mať 6 rokov, čo tiež predstavuje zmenu pomerov na strane otca. Pri čistom príjme otca 980 eur a troch vyživovacích povinnostiach malo byť výživné určené na sumu 147 € čo zodpovedá dohode, ktorú otec navrhoval. Z potvrdení o príjme matky vyplýva, že jej čistý priemerný mesačný príjem je 1432 eur, okrem toho je poberateľkou invalidného dôchodku v sume 303 eura. V roku 2025 došlo k zvýšeniu tohto dôchodku, pričom súd sa touto skutočnosťou nezaoberal. Matka je poberateľkou prídavku na dieťa, ktorého výška sa má pri určovaní výživného taktiež zohľadňovať. Považuje za nepreukázaný výdavok deklarovaný matkou o platbe vodičského kurzu v sume 1000 eur, keďže predložený bol doklad len na sumu 450 €. Výdavok na osobného trénera, ktorý nebol preukázaný matkou, a výdavok na doučovanie anglického jazyka nepovažuje za oprávnený. Maturita z cudzieho jazyka je povinná pre všetkých študentov, na druhej strane je možné konštatovať, že nie každé dieťa má zabezpečené takéto doučovanie, ktoré nie je nevyhnutné. Súd sa žiadnym spôsobom nevyjadril k námietke otca ohľadom spotrebného úveru matky na kúpu automobilu, čím na seba vzala neprimerané finančné riziko. Je nespravodlivé, aby otec s príjmom 980 eur mesačne platil výživné v celkovej výške 380 eur na dvoch synov, pričom príjem matky vo výške 1735 eur. Pokiaľ chce matka synom udržiavať životný štandard podľa svojich pomerov, má im takúto životnú úroveň poskytovať sama, nie prostredníctvom otca, ktorý toho objektívne nie je schopný. Matkou deklarované výdavky považuje za extrémne. Matka učí maloletých žiť nad pomery, maloletý sa zúčastňuje veľkého množstva finančne náročných záujmových aktivít, čo otec nepovažuje za správne. Tieto výdavky nemôžu byť dôvodom na zvýšenie výživného, pokiaľ si ich rodič nemôže dovoliť. Miera vyživovacej povinnosti rodičov k tomu istému dieťaťu nemusí byť rovnaká, je nutné porovnať možnosti, schopnosti, majetkové a iné pomery oboch rodičov. Platí premisa, že dieťa má právo podieľať sa na

životnej úrovni každého rodiča. Za schopnosti každého rodiča treba považovať jeho reálny zárobok, ktorý dosiahne v čase vyhlásenia rozhodnutia a súčasne ho modifikovať subjektívnymi vlastnosťami povinného rodiča. Považoval za dôležité uviesť, že syn nemá o otca dlhodobý záujem, hoci otec sa s ním snažil nadviazať kontakt a zlepšiť vzťahy. Otec sa v minulosti domáhal styku s dieťaťom, viedlo sa vykonávacie konanie, no napokon otec rešpektoval názor maloletého, ktorý je silne ovplyvnený matkou, že s otcom nechce tráviť čas. Je poľutovaniahodné, že sa syn dopustil takého konania, že na otca pľul a hádzal kamene. Súd vykonával dokazovanie ohľadom príjmu partnerky otca neoprávnene a nehospodárne. V predmetnom konaní bolo preukázané, že spolu so svojou dcérou a partnerkou žije v skromných pomeroch, v nižšom štandarde v porovnaní s matkou. Dôsledkom napadnutého rozhodnutia aj neprímerané finančné zaťaženie otca. Rozhodnutie je nezrozumiteľné a nejasné a nepresvedčivé. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby ho zmenil a určil otcovi platiť výživné 150 € mesačne.

4. Vo vyjadrení k odvolaniu kolízny opatrovník navrhol rozsudok potvrdiť v celom rozsahu. Uviedol, že celkovú starostlivosť o dieťa zabezpečuje matka. Hoci si otec pravidelne plní súdom určenú vyživovaciu povinnosť, s dieťaťom sa nestretáva.

5. Matka v odvolaní matka vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že rozsudok považuje za vecne správny. Súd správne zistil majetkové pomery na strane otca a tieto ustálil na 1257 eur, a teda je zrejmé, že došlo k zvýšeniu príjmu otca. Uviedla, že má vážne zdravotné problémy, napriek tomu musela brigádovať, aby mohla zabezpečiť potrebný príjem na výdavky pre maloletého V. a toho času plnoletého syna A., ktorý je prijatý na vysokoškolské štúdium. Uviedla, že životná úroveň otca je dobrá, veď je zrejmé, že spolu s partnerkou vlastní 2 osobné motorové vozidlá.

6. Oprávnený z výživného počas odvolacieho konania nadobudol plnoletosť, vyjadril sa, že súhlasí s rozsudkom a navrhuje jeho potvrdenie.

7. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a II. je vecne správne a výroky III. a IV. je potrebné zrušiť.

8. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol ohľadom zvýšenia výživného a dlžného výživného. V tejto časti sa odvolací súd stotožňuje so súdom prvej inštancie, vrátane odôvodnenia jeho rozhodnutia. Bolo preukázané, že došlo k podstatnej zmene od vyhlásenia predchádzajúceho rozhodnutia teda od 07.09.2021, keď došlo k zvýšeniu potrieb oprávneného z výživného a aj zvýšeniu príjmu otca. Súdom prvej inštancie zvýšené výživné zodpovedá možnostiam otca.

9. K ustáleniu príjmu otca odvolací súd uvádza, že z potvrdenia na č.l. 55 vyplýva, že príjem otca za obdobie 11/2023 - 10/2024 je 13.380 eur, čo na mesiac činí 1.115 eur. Z potvrdenia o príjme otca (č.l. 109) vyplýva, že za január 2025 mu bola vyplatená na účet suma 1261 €, za február 2025 suma vo výške 2679 €, za marec 897 eur. Odvolací súd považuje za preukázané, že príjem otca prevyšuje 1.115 eur mesačne. Aj s prihliadnutím na tento príjem je výživné primerané. Výška výživného zodpovedá aj tomu, že otec platí výživné v sume 200 eur mesačne plnoletému synovi A., nar. XX.XX.XXXX (staršiemu bratovi V.).

10. Určené výživné je primerané aj s prihliadnutím na ďalšiu dcéru otca a zvýšenie jej výdavkov. Príjem otca je dostatočný na to, aby prispieval na výživu svojich synov aj na výživu dcéry. Odvolací súd podotýka, že pri existencii troch vyživovacích povinností z metodiky MS SR na určenie výživného (ktorá je aj analýzou doterajšej rozhodovacej činnosti) vyplýva, že celkové výživné takéhoto rodiča môže byť až vo výške 51 % príjmu povinného rodiča. Tento záver je aj praktickým vyjadrením právnych noriem, podľa ktorých dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojho rodiča (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine) a výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine).

11. Otec nemôže znížiť rozsah svojej vyživovacej povinnosti tým, že poukáže na matku, ktorá má (alebo môže mať) vysoký príjem. Pri určovaní vyživovacej povinnosti otca súd zohľadňuje v prvom rade potreby dieťaťa a možnosti a schopnosti otca. Možnosti a schopnosti druhého rodiča súd zohľadňuje len do tej miery, aby výživné určené otcovi spolu s výživným druhého rodiča neprevyšovalo potreby osoby

oprávnenej z vyživovacej povinnosti. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojho rodiča (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine), čo znamená, že výživné môže byť určené vo výške prevyšujúcej sumu životného minima, resp. sumu potrebnú na pokrytie všetkých základných životných potrieb. Rozsah a spôsob uspokojovania potrieb dieťaťa súvisí aj so životnou úrovňou rodičov, ak to možnosti rodičov dovoľujú, možno výživným zabezpečiť nielen „základný“, ale aj „vyšší“ štandard dieťaťa. Na potreby dieťaťa možno zmysluplne vynaložiť 200 eur aj 2000 eur, záleží na tom, aké sú možnosti rodičov. Ak výživné prevyšuje sumu potrieb dieťaťa, môže sa odložiť na neskoršiu spotrebu, resp. môže byť využité na tvorbu úspor. V danom prípade nebolo preukázané, že by výživné určené otcovi po zohľadnení vyživovacej povinnosti matky (plnenej finančne aj osobnou starostlivosťou) prevyšovalo potreby oprávneného z výživného.

12. Je pravda, že nárast cien tovarov a služieb sa dotýka oprávneného aj povinného, napriek tomu aj táto skutočnosť (spolu so zvýšením potrieb dieťaťa) je v danom prípade dôvodom na zvýšenie výživného.

13. Spotrebný úver matky nemá vplyv na správnosť rozhodnutia, súd určoval vyživovaciu povinnosť otca. Matka svoju vyživovaciu povinnosť plní finančne aj osobnou starostlivosťou. Prídavok na dieťa je určený na potreby oprávneného syna, vyživovaciu povinnosť otca to neovplyvňuje, pretože matka túto dávku nepochybne pre potreby syna využíva okrem toho aj sama plní dostatočne svoju vyživovaciu povinnosť.

14. V konaní nebolo preukázané, že sa syn dopustil takého konania, že na otca pľul a hádzal kamene. V konaní neboli preukazované príčiny zlého vzťahu medzi otcom a synom, nebolo ani preukázané, že tento vzťah by mal mať dopad na vyživovaciu povinnosť otca.

15. Rozsudok vo výrokoch I. a II. v dostatočnom rozsahu obsahuje potrebné skutkové zistenia aj právne závery.

16. V konaní nebolo preukázané, že matka alebo maloletí žijú „nad pomery“. V konaní nebolo preukázané, že otec financuje životný štýl matky, určené výživné nie je nadštandardné.

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd výrok I. a II. potvrdil postupom podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 387 ods. 1 CSP.

18. Rozsudok vo výroku III. je nevykonateľný, pretože súd prvej inštancie neurčil konkrétnu vykonateľnú povinnosť (konkrétne sumu), ktorú je otec povinný splniť. Z podaného odvolania vyplýva že otec spochybňuje výšku nákladov na vodičský kurz pričom z rozsudku vyplýva, že súd považoval za preukázané, že na tento účel matka vynaložila tisíc eur, avšak z rozsudku nevyplýva z akých dôkazov táto skutočnosť je preukázaná. Z prednesu právneho zástupcu matky na pojednávaní dňa 26.02.2025 vyplýva, že matka na účel získania vodičského preukazu V. vynaložila sumy 1000 eur a 50 eur, čo je v rozpore so záverom súdu prvej inštancie o tom, že táto výška výdavkov bola 1000 eur. Odvolací súd považuje za správne, aby sa aj otec podieľal na týchto výdavkoch, je ich však potrebné preukázať a vydať vykonateľné rozhodnutie. Z uvedených dôvodov odvolací súd výrok III. zrušil postupom podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 389 ods. 1 písm. b) CSP a v tejto časti vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Výrok IV. bol ako nadbytočný zrušený, pretože súd prvej inštancie rozhodoval o nároku na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa teda v konaní, ktoré možno začať aj bez návrhu. V takomto konaní súd nie je viazaný návrhom (§ 40 CMP), a preto bolo nadbytočné zamietť návrh matky v prevyšujúcej časti (nad priznanú sumu 180 eur mesačne). Z uvedených dôvodov odvolací súd výrok IV. zrušil postupom podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

20. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).